

НЬЮЙОРСЬКА ЛЕГІСЛАТУРА ЗА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ

ОЛБАНІ (Нью Йорк). — Палата послів стейт-вої легіслатури ухвалила значною більшістю голосів законопроект Берна про забезпечення проти безробіття. Проект був уже одобрений сенатом легіслатури й тепер пішов до підпису стейт-вого губернатора.

На основі цього законопроекту підприємець може розділити свій дім від свого підприємства, якщо він наймає в кождім що найменше по 4 особи. Щоб мати право до забезпечення проти безробіття в 1938-м році, робітник мусить бути нанятим у підприємстві в 1937-м році щонайменше 90 днів. Закон звільняє від примусового забезпечення робітників, що не працюють руками та дістають щонайменше по 50 доларів тижневої зарплати.

СТРАЙК БУДІВЛЯНОЇ ОБСЛУГИ ДАЛІ ШИРИТЬСЯ

НЬЮ ЙОРК. — Нові заходи міського посадика погодити страйк обслуги високих будинків знову розбилися. Представник великої групи власників земельних посілостей запропонував на радіо заключити з юнією нову угоду на три роки, але на старих умовах.

Супроти цього юнія викликала на страйк ще більше робітників, цим разом обслугу 111 хмародерів в околиці 42-гої вулиці. Страйк почався рано й люди, що мають канцелярії у високих будинках у цій околиці, знайшлися нагло без обслуги, хоч власники заздальгідь старалися приготувати на цей випадок, порозумівшись зі страйколомськими бюроми. У почекальнях цих будинків назбиралися великі товпи людей. Доперва узброєні сторожі впустили повернути який-такий порядок.

Яких людей висилають страйколомські бюро, про це некероналися жинці високого апартаментового дому під ч. 888 на Парк Евені, коли один страйколом, нанятий як сторож для стереження дому, отворив собі підроблений ключем мешкання та викрав з нього дорожностей і футер на загальну суму 56,500 доларів.

Юнія обслуги високих будинків каже, що страйк цих робітників коштує юнії денно 40,000 доларів, а юнія ще не платить ніяких страйкових допомог.

ПРОБУВАВ ПІДПЛАТИТИ ПРОКУРАТОРА

НЬЮ ЙОРК. — Спеціальний прокуратор у відомій справі Самуела Дрокмена каже, що в травні 1935-го року, коли велика лава присяжних суддів розглядала цю справу, Лев Бик, що має вже кримінальний рекорд, заплатив помічникові прокуратора 2,000 доларів. За кілька днів потім присяжні покінчили свій розслід, але не вирішили ніякого обвинувачення.

ПОСАДНИК КЛИЧЕ ЖІНКИ ДО ПРОТИВОЄННОЇ АКЦІЇ

НЬЮ ЙОРК. — На бенкеті, влаштованім Клубом Жінок Міста в свою річницю, виступали з промовами визначні люди та говорили про важні громадські справи, в яких жинки можуть заважити багато своїми голосами й роботою.

Посадник міста Нью Йорку, Ля Гвардія, звертав увагу жинкам, що нині світ знаходиться в положенню, дуже подібнім до того, в яким він був перед вибухом світової війни, та що жинки своєю акцією можуть запобігти повторенню людством цього досвіду. З ним годилася Перкінс, секретарка праці в кабінеті президента Рузвелта.

ЗА ВІДКЛИКАННЯ ПРИСЯГИ ВІРНОСТІ

БОСТОН (Месечусетс). — Перед спеціальним комітетом, що розслідує питання відокликання закончати про примусову присягу лояльності з боку учителів, з'явилися на переслухання величезні маси людей. Між іншими за відкликання закону говорили: Вилем Лоренс, єпископ єпископальної церкви; о. Лестер Генкінс, капелян Американського Легіону та проф. Джеймс МекЛефлін. Переслухання будуть тривати далі.

ЗАПИСАЛА МАЄТОК НА ЗВЕЛИЧАННЯ ПОЕТА

МИНОЛА (Лонг Айленд). — У місцевім суді зареєстровано тестамент пані Емілі Фолджер, вдови по нафтарі Генрію Фолджер, колишнім президенті „Стандард Ойл Ко.“, що записала майже весь свій маєток на фундацію Шекспіра у Вашингтоні.

Адвокати обчислюють вартість маєтку на два міліони доларів.

ЗБИРАЮТЬСЯ ВИКОНАТИ КАРУ СМЕРТІ НА ГАВІТМАНІ

ТРЕНТОН (Нью Джерзі). — Полковник Марк Кімберлінг, начальник стейт-вої тюрми, каже, що він уже не сподівається дальшого уласкавлення Бруна Гавітмана й тому приступає до визначення дня на виконання карі смерті.

Він ще не сказав, коли Гавітман має бути страчений, але газети догадуються, що це буде 3-го квітня.

ОСТЕРІГАМОТЬ ПЕРЕД СКАЖЕНИНОЮ

Департамент здоров'я стейт-вої Нью Йорк остерігає населення південної частини повіту Вестчестер, що там панує серед собак скаженіння. Від початку цього року департамент знайшов 21 собаку, недужу на скаженінню, що дає урядові основу думати, що таких собак мусить бути більше. Він радить власникам держати собаки вдома, щоби переконатися, чи вони не були покусані скаженими собаками, а населенню радить вистерігатися всяких псів.

КРІВАВИЙ ПОРАХУНОК

На залізничній станції в Ходорові явився управитель місів фундації гр. Скарбка Станіслав Оранович із Берездовець, щоб відіхати до Борніч. Коли виходив на перон, приступив до нього бувший лісничий, Віктор Гидзік і засипав його револьверними стрілами. Від двох перших куль Оганович упав трупом на землю, а тоді Гидзік стріляв до нього ще тричі. Опісля віддав револьвер поліцаєві і відійшов з ним спокійно на поліцію. Показалося, що Гидзік кандидував свого часу на віята в Берездовцях, але до його вибору не допустив Оганович. Тоді Гидзік написав доноси на нього та його сестру, пошто урядничку в Ходорові, закидаючи її зловживання. Оба доноси були наклепом і за те Гидзіка зсуджено на 12 місяців в'язниці.

ДУШОГУБСТВО І САМОВБИВСТВО

В Стоянові, пов. Радехів, трапився випадок душоугубства й самовбивства на любовному підкладі. Василь Багнюк, літ 26, хлібороб, від п'яти років удержував любовні зносини з Настею Писарчук. Останніми часами дівчина охолола в любові й рішучо відмовилася вийти заміж за Багнюка. Критичного дня дійшло між ними до гострої суперечки, якої наслідком був трагічний. Багнюк постріляв гарачену в череву, а матір побила прикладом револьвера, бо заржавлий револьвер зятявся. Опісля вбіг до городу, направив револьвер і стрілом у голову відобрав собі життя. Писарчуківна в дорозі до залізничної померла.

ЩО МОЖЕ ТРАПИТИСЯ ПЕРЕД МІКРОФОНОМ

Цими днями один із членів „Французької Академії“ мав заповіджений відчит у радіо. Коли станув перед мікрофоном, побачив, що забув дома окуляри, і не міг відчитати рукопису. Після цього інциденту дирекція радіа в Парижі рішила у самі дня відчитів зібрати цілу колекцію запасових окулярів. Добре би теж було, якби в усіх дирекціях радіа мали теж на кожний випадок приготовані рукописи, бо поети і професори легко їх гублять і забувають.

СМЕРТЬ ПІД ЛЕДОМ

В Небіцях, пов. Калущ, трапився страшний випадок. 4 хлопці, Ян і Казимир Понтеклі, та Михайло й Петро Паращанюки, в віці 8—10 літ, верталися зі школи. По дорозі поступили на річку Болахівку ховзатися. В певному менті лід заломився й усі хлопці впади в воду. Лиш Петро Паращанюк успів виратуватися.

ЗРІСТ ЗЛОЧИННОСТІ В ПОЛЬЩІ

Появилася праця д-ра Радзівовича п. н. „Злочинність у Польщі в роках 1924—1933. Статистично-кримінальна студія“. Подані автором числа виказують дуже сумне явище постійний зріст злочинності в останніх часах. На 100,000 осіб населення Польщі в 1924 р. було 1,267 ріжних проступків, а в 1933 р. було аж 1,977, отже близько дві тисячі. Самих ошуканств на сто тисяч осіб було тоді 13,235; за десять літ це число подвоїлося, бо дійшло до 27,659. Крадіжів занотовано перед десятими роками 215,386, тепер було їх 471,717. Характеристичне при цьому, що крадіжкі творять майже три четвертини всієї злочинності.

КАПІТАН СКОЧИВ ДО МОРЯ НА ВІСТКУ ПРО СМЕРТЬ ДРУЖИНИ

На покляді шведського корабля „Гротен“ дійшло цимі днями до страшної трагедії. Капітан того корабля Бахер дотав радіоелеграфічну вістку, що його молоді дружина померла в лічниці в Стокгольмі. Бахер візав до себе першого старшину корабля й спитав його, чи зуміє провадити корабель до порту, хоч на морі є густа мрята. Дотавши підтвердуючу відповідь, капітан скочив до моря і втопився. Його трупа не знайшли.

ТРИЦЯТЬ ЛІТ БЕЗ СМУ

В Інтра, в малім італійським селі в Кальярї, живе жінка, яка тому 30 літ породила першого й одинокого сина і від того часу терпить на безсонність. Від тієї хвилини хорра, яка має нині 53 роки, не заснула ні на червть години. Лікарі не вміють вияснити тої дивної недуги. Жінка є вже така виснажена, що цими днями мусили її відвести до лічниці.

В АНГЛІЇ ВИКРИЛИ ШАРКУ ТОРГОВЦІВ ЖІНКАМИ

Лондонська поліція звиняла на чередісті Лондону вбитого чоловіка. Слідство виказало, що вбитим є польський жид Касель, який займався торгівлею жинками. Далі доходження виказали, що Касель вербував жинки до домів рознусти в Австралії, Полудневій Америці, Злучених Державках й Канаді. В тій цілі він стягав жинки до Англії і звідти висилав їх згідно з замовленням.

Щоб англійська влада не могла депортувати спроваджених до Англії женок, Касель „видавав їх заміж“ за ріжних драбів і злодіїв, які за це від „видаваних“ женок побирали від \$250 до \$500. Крім того „мужі“ діставали комісове від зарібків протиступок у висоті \$10 до \$50. Далі ті жинки платили комісове й Каселеві, головному організатору протиступу.

Поліція усталила, що головними помічниками Каселя були чужинці, які посідали головне канадськїй паспорт.

Лондонська поліція припускає, що Каселя вбили французькі бандити, які літаком прилетіли до Лондону, тут замордували Каселя і назад відлетіли до Франції. Французька поліція вже навіть усталила, що у справу вмішаний один кримінальник на імя Роджеро Марсель Версон, який утік з карної колонїї на Чортівським Острові.

ТОНИЙ ЛІД ЗАЛОМИВСЯ І ТРИ ОСОБИ ВТОПИЛИСЯ

В місцевості Околево під Бедруском (Познанщина) дві дівчинки, 8-ми й 9-літня, ховзалися по тонким леді. В одній хвилині лід заломився й дівчатка почали топитися. Коваль Бушка хотів їх ратувати, але під ним теж заломився лід. Всі троє втопилися.

БІЛАНС ЧЕХСЬКОГО ШЛУНКА

Чехословацька статистика обчислює, що один мешканець Чехословацьчини споживає пересічно в однім році 57 кг. пшеничної муки і 44 кг. ячмінної, крім того 4 і пів кг. ріжну. З м'яса споживає пересічно 28 і пів кг., з того 13 і пів кг. вепрового і 11 і пів кг. волнового, з оwoців 17 кг. яблук, отже кожного третього дня одно: 6 кг. грушок, 4 кг. черешень і т. д. Шукру потребує один мешканець 22 і пів кг. річно. З напоїв випиває пересічно 52 і пів літра пива; 2 і пів літра вина і т. д. Кожний чехословак викурює річно 2,044 папіроски, 30 цигар, зживуває при цьому 30 луделок сірників.

НИЧОГО З ТЕБЕ НЕ БУДЕ!

Вітчим славного німецького композитора Ріхарда Вагнера був професійним співаком і актором. Малий Ріхард від дитинства перебував у товаристві кльовнів й акробатів і навіть сам виступав на сцені в ролі анґеліка. У 1822 р. впиєвали його до дрезденської гімназії. Там учився він теж гри на фортеп'яні. Його вчитель музики нераз говорив йому: нічого з тебе не буде! Знеохочений тим Вагнер мало цікавився музикою. Під впливом Шекспіра почав писати драми. Написав м. і. одну трагедію, в якій за чергою виграли всі герої, числом 42. В останнім акті не стало вже живих осіб і тому мусів вивести на сцену духів погіблїх. Шойно в Липську принагідно збудилося в ньому замилування до музики, коли почув симфонію Бетовена. Почав із запалом студіювати музику. Занедавав інші предмети й тепер уже всі професори однозгідно заявили, що з нього таки напевно нічого не буде. Покинув гімназію і далі завзято студіював музику. Став великим композитором. Віщування його вчителів не здійснилися.

ДОХОДИ НОВОГО АНГЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ

Як повідомляє англійська преса, новий англійський король Едвард VIII побиратиме цивільну літу в тій самій висоті, що його батько, отже 472,000 фунтів річно. Є це найвища цивільна ліста, яку дістає тепер голова держави. Перед війною найвищу цивільну літу діставав російський цар — майже втрое більшу від англійського короля. Австрійський цісар має теж дуже високу лісту, бо даєчі більшу від лісти англійського короля.

ГОСТРИЙ ПРИСУД ЗА ГРАБІЖ НА УЛИЦІ

Суддя Твіді з найвищого суду Алберті видав в Едмонтоні дуже гострий приєуд проти Фреда Міна за грабїж на улиці міста Едмонтону. Мін вирвав силою з рук одного жинки її торбанку й за це дістав 5 літ в'язниці і 30 буків.

НІМЕЧЧИНА НЕ ЗАБЕРЕ ВІСЬКА З НАДРЕНІ, КАЖЕ ГІТЛЕР

БЕРЛІН. — Канцлер Гітлер подав в інтерв'ю в газетарам, що Німеччина в ніякому випадку не подастися і не забере німецьких військ із найстаршого кусня німецької землі: Надрені. Заявив, що цілий світ має прийняти це до відома і відповідно до нього застосуватися. Заявив журналістам, що колишній світ буде йому вдячний, що він усунув так скоро одну з найбільших перешкод до замирення Європи.

БУДУТЬ РИВАРИ В ЛОНДОНІ

ЛОНДОН. — Найважніші наради в справі вмишування німецьких військ у Надрені відбудуться в Лондоні. Другі наради відбудуться в суботу в Женеві.

В АНГЛІЇ ПРОТИ ВІЙНИ

ЛОНДОН. — Міністер заграничних справ, Іден, не жалував у парламенті найгостріших слів, щоб натаварувати Німеччину за одностороннє зрівняння лавокаренського договору. Але в другій частині заявив за те, щоб такі брати під увагу мирову пропозицію Гітлера і вести з ним наради.

АНГЛІЙСЬКА ОПІНІЯ ПРОТИ ПОКАРАННЯ НІМЕЧЧИНИ

ЛОНДОН. — Немає найменшого сумніву щодо думки англійського загалу, як треба поступити в теперішній ситуації. Як прее так і всі партії в за те, щоб у Лізі Націй дати Німеччині право втану, але позатим не робити нічого, що моглоб довести до війни. Англія є проти війни з Німеччиною, як довго вона не нападає.

ГІТЛЕР ГОДИТЬСЯ

БЕРЛІН. — Гітлер заповів, що він не тільки готовий до нових переговорів з Францією, але готов теж заключити договір про ненапад з Австрією і Чехословачиною.

ФРАНЦІЯ НЕ ВИПОВІСТЬ ВІЙНИ

ПАРІЖ. — Якби така подія як військова окупація Надрені була сталася в часах перед світовою війною, то нема сумніву, що Франція булаб вивівила війну Німеччині. А тепер заявила офіційно, що не піде війною.

ГІТЛЕР ГОДИТЬСЯ З ЛИТВОЮ

БЕРЛІН. — Німецька преса знайдеться тепер у тяжкому положенні. До останніх часів вона вивисувала несотворенні річі на Литву і литовців. А тепер дістала наказ зладити тон і писати про Литву тамі гарні річі. Сталося це наслідком нової політики Гітлера, яка хоче перехилити Литву на німецьку сторону.

ЧЕХИ ВИСЕЛЮЮТЬ ПОЛЯКІВ

ВАРШАВА (Польща). — Польська преса нарікає, що кождий тиждень приносить новий спїс поляків, яких Чехословацьчина видаляє з Моравії й Шлеську.

НАЗИВАЮТЬ НАЗАРУКА „ПУБЛІЦИСТИЧНИМ ГЕНФУСТЕРОМ“

ЛЬВІВ. — Посол д-р Степан Баран полемізує в „Ділі“ з 27. лютого з д-ром Осипом Назаруком, редактором „Нової Зорі“, органу жур. „Хоминізм“. Д-р Баран каже, що українська ерналистика не знає такого бандитського способу газетарської полеміки, як його завів був д-р Назарук в Америці і який він практикує тепер на сторінках католицького органу.

ДИМИСЯ СОВЕТСЬКОГО ПОСЛА У ВАРШАВІ

ЛЬВІВ. — З Варшави надійшла вістка про таємничий виїзд тамошнього советського посла Давітїяна до Москви. Загально говорять, що Давітїя уже на своє становище не повернеться. Польський уряд закидує йому, що він надто вмішується у внутрішні справи в Польщі, ідучи за вказівками Третього Інтернаціоналу. А советський уряд не задоволений з нього тому, що більшовизм розвивається в Польщі надто повой. Обє такі кружляють здогади.

ВИСТУПІ УКРАЇНСЬКОГО СПІВАКА В ГАГІ

ГАГА (Голандія). — Виступає тут український співак Микола Вайда. Співає на концертах виключно українські пісні — народні, історичні, козацькі, побутові, гумористичні та оперні арії з опер Гудка-Артемовського й Лисенка. Виступає у козацькому і народньому одязі. М. Вайда орудє естради і милозвучним баритоном. Критика виказується про його спів дуже прихильно.

МАЛЮНКИ З ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ

БРЮСЕЛЬ. — Вишла книжка про творчість англійської малярки Лор Тернер, що в 1933-р. відбула подорож по Галичині. Цілий услун книжки присвячено малюнкам артистки, виконаним на галицькій Україні. Серед репродукцій є праці артистки з Галичини, головню з Карпат. Є теж фрески з монастирської домової церкви в Підмихайлівцях. Книжка видана французькою мовою.

"SVOBODA" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Edited by Editorial Committee.
 Registered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
 on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.
 Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
 Vol. "Свобода": ВЕРГЕН 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕРГЕН 4-1016.
 4-0807.
 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
 За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
 За оголошення редакція не відповідає.
 Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Д-р Остап Грицай.

ТІНЬ РОМАНА ВЕЛИКОГО

II.

Обговорюючи недавно на сторінках нашого журналу у статті під таким наголовком найновіший твір української письменниці, Катрі Гриневичевої, повість „Шестикрилець“, я зазначив, що про дещо в цій книзі доведеться мені писати окремо, і це й роблю я в оцій другій статті, присвяченій мною тому творові нашої шановної авторки. Правда, — я мушу сказати притім, що „Шестикрилець“ Гриневичевої це не однакова повість в нашій літературі, з якою нам треба познайомитись, бо появилася тут в останньому часі багато дечого, чому ми мусимо присвятити пильну увагу. Назвімо тут з того ось хочби тільки дуже цікаву збірку нарисів молоденького Гудула Василя Ткачука „Сині Чічки“, історичний роман Наталі Королевої „1313“, Ірини Вільде „Метелики на шпильках“ та „Химерне серце“, далі — як одну з найважливіших нових літературних появ у нас під теперішню пору — Уласа Самчука „Війна й революція“ (1934), а в області публіцистики збірку Д. Донцова „Наша доба й література“ та новий літературний журнал „Обрій“, редактований відомим поетом Б. Кравцем.

Як сказано: Про все те та про цілий ряд іншого доведеться мені подати читачам „Свободі“ по черзі точніші критичні інформації. А коли я тут дав перше слово праці пані Гриневичевої і присвячую їй оцим же другу розвідку, то це так тому, що можу тут навести до моєї критичної праці про Гриневичеву, поміщеної свого часу у „Свободі“ з приводу її першого роману „Шеломи в сонці“ (1928), та тому, що „Шестикрилець“ став під цю пору — у краю — предметом гарячих дискусій з причини поминання його при призначенні літературної нагороди за рік 1935. Ту нагороду не признано Гриневичей за її „Шестикрилець“ — хоч вона сьогодні як не-як найвидатніша письменниця України, а її „Шестикрилець“, не вважаючи на всі свої відомі сторони, твір незвичайної вартости. Признаю нагороду Ірині Вільде за її згадані твори. І це так без ні-

якого огляду на те, що пані Вільде як мистецька духовість покищо — дуже скромна собі. А її нагороджені твори своїм рівнем такі, що наділення їх літературною нагородою стрінулося з протестами як у лоні самої комісії, так і в громадянстві.

Але лишім покищо літературну нагороду і твори Ірини Вільде на боці, а намагалься зясувати дальше знаменні признаки книги і хисту Гриневичевої. З цього погляду я вже, обговорюючи її „Шеломи в сонці“, підкреслював, що поодинокі картини, епізоди та настроєві моменти виходять в нашій письменниці куди краще, ніж цілість роману, розглядаючи читачем з погляду на такі і такі то домагання даного літературного жанру. Особливо ж щодо поступу провідної акції в повісті я мусів уже відносно роману „Шеломи в сонці“ ствердити, що така тут авторкою не була придумана гаразд. Значить — акція роману не завязувалася на епосах одного важливого конфлікту, займаючого собою щонайменші круги даного суспільного чи там національного середовища, і не була ведена акторкою з усією послідовністю та в гармонійнім об'єднанні всіх моментів роману до такого чи іншого кінця. І тимто й відносно персонажу в першій романі Гриневичевої не можна було сказати, щоб усі його одиниці вязалися тісно й необхідно з цілістю даної акції, просто тому ось, що недостатка такої, глибоке обґрунтування, суцільної акції, засуджувала даний персонаж згори на здовільність у його співучасті в поодиноких фазах роману. Ну, а в повісті „Шестикрилець“ підхід авторки до структури твору лишається такий самий. З того тільки ріжницею, що коли вона у своїм першому романі намагалася зберегти форму класичної повісті і не відлячилась на все наново поступаючи серпентини принагідних епізодів і настроїв, то в „Шестикрилець“ Гриневичевої вже свідомо оперує епізодами і тільки епізодами, пов'язаними як одною-одиною ланкою — особою Романа. — „Хочу — пише про те наша

письменниця в отвертій листі до редакції „Назустріч“ (в ч. 2. з 15. І. п. р.) — відхилити від себе заміт, будьто я очерк-назово історичної повісті твір, який з нею не має нічого спільного. „Шестикрилець“ був задуманий і написаний для бібліофільського видання, і його підзаголовок е: „паняги“ — княже намисто. Це низка медаліонів, кожний цілість про себе, а звязані вони у своїй літературній формі особою свого носія, нічим більше...“ Значить — авторка намагалася тут історичному сюжетові надати нову форму, щось посереднє між повістю і збіркою оповідань. І це і треба підкреслити як момент розвитку в неї, навіть і на перекір тому, що повість „Шеломи в сонці“ своїм змістом і попри нестачу одної-одної акції — трохі глибша, ніж „Шестикрилець“. А передомово значіння в нас набирають такі творчі спроби в діянні історичного оповідання тому, що Гриневичева підходить до них з усім накладом своїх сил, свого знання і своєї індивідуальности. Вона, вкладає у свій твір такий важливий капітал підготовчої праці, що з того погляду не може нині рівнатися з нею в нас ніхто, в нас імено, де писання на коліні і писання по трафаретним штабам це, на жаль, ще завжди літаратурний звичай.

І тому Гриневичева пригадує вам щедрим багатством своєю знання великого французя Фльобера, що виступлював колись літами руїни Катагіні, поки написав своє передсмертне „Салямбо“.

Також: Треба нашій письменниці бажати з усієї душі, щоб вона попри весь лай ворожої й критики стала Фльобером української княжої давнини! Вона, що так дуже любить історію своєї рідної землі...

Нехай, що деякі трудності й небезпеки, звязані з змаганням Гриневичевої відтворити нам епоху княжої володіння та її героїв, ще не переважає нею всеціло. І так форма поокремних для себе епізодів, хоч і всіли дати нам чудові мініатюри — які покищо для нашої авторки найбільше питоми — то всетаки не надається до малюнків монументального характеру, так ось, як на канві широкій акції подумана правильна історична повість. І тому постать Романа Великого в „Шестикрилець“ це покищо лиш тін, лиш сілієста, іноді вже дуже оживлена, але ще не передуховлена всеціло так, щоб той могутній самодержець України видвигнувся перед нами у своїй історичній величчю на весь ріст. Неастанне романтичне преображення постаті Романа та поетична стилізація — при допомозі якої авторка в формі мініатюри та поокремого епізоду намагається у своїм творі монументалізувати малюнок свого героя — велить нам, правда, в останніх главах твору навіть глибоко співчувати з Романом Гриневичевої. Але ми почувемо притім, що постать того українського князя, розмальована з усією повагою і глибиною суворой історичної дійсности — особливо ж з погляду на її творчу далекосяглість та невблаганість державно-творчої рації — мусіла б виглядати трохі інакше, ніж Роман у „Шестикрилець“ (хоч і тут він від хвилі, коли молодиком душить у своїх об'їмах леопарда, аж до хвилі останньої боротьби під Завихостом — як я вже зазначив — змальований скрізь як володарська людина). І тоді й історична синтеза Романової епохи була б може менше поетична, ніж та, що її бачимо в „Шестикрилець“, коли авторка гуртує об'їк Романа людей з усього світа і зявляє так цілість його культури з тодішньою Україною, але зате ідейно глибша і фактично вірніша. Що однаке малюнок характерів у Гриневичевої поглиблюється, цього доказом передовсім усі жіночі характери тут — Сарольта, а головню Рюрикіна, Зеленгора, Уля та половецька княжна Чіті — проти яких у першій романі нашої авторки справді рідко обрисовується тільки одна Ясиня. І такасамо багато індивідуалізація бачиться і в численних мужських постатях з княжої почоту — цікаво накреслений нпр. оповідач Олеско з Библа — яким недостає тільки арена великих подій, щоб їх духовість лишилася нам у пам'яті не тільки відгуком їх імен та принагідних слів, але й їх діл, про які тут здебільша тільки чуємо.

А з цим же один важний момент: Момент мови в наших творах, та у Гриневичевої взагалі. Я вже в мой розвідці про „Шеломи в сонці“ зазначив, що наша авторка у своїм змагання писати чистою українською мовою та примінити її з певного погляду до духа й до мови даної епохи, послугується часто дуже вишуканими словами — здебільшого мало відомими локалізмами — так, що через те дикістю у Гриневичевої стає місцями, і то дуже часто! — штучна, неприродна, тяжка, а іноді така незрозуміла, що просто не розбереш, про що йде річ. І що так воно справді, на це мені доказом голося влаштованої мною приватної анкети про „Шестикрилець“, де читачі зазначають, що без словара лектура Гриневичевої дуже утруднена.

І на це наша шановна письменниця зволить у своїх дальших творах звернути пильну увагу. Бо якщо нині всякий літературний твір мусить бути писаний так, щоб його розуміли щонайширші круги читачів, то передусім такий, якого завданням е відкрити читачам минуле їх рідного краю.

А тут треба ясної і щирої мови найглибшої душі і найглибшої любові.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ.

Е. Ошакський, Рим. — У надісланій Вами статті „Меморандум“ про „українські меншини в Польщі“, що повинна мати 8 сторін, бракує третьої сторони і тому годі її друкувати. Надішліть будь ласка те, що бракує.

ПОДЯКА

Я, нижче, підписаний член бр. Родж. Пр. Бог., 259 від. У. Н. Союзу в Чикаго, Іл., складаю сердечну подяку головним урядникам нашої організації за уділення мені допомоги з фонду запомогового. Бажаю якнайкращого успіху У. Н. Союзу. Також дякую місцевим урядникам за їх труд. Петро Щербатий.

Образ.

— Чому добродійка Загониста не купує вже більше у вас?
 — Вона образилась!
 — Чим?
 — В склепі сказали до неї, що вона найстарша клієнтка.
 В циркуліка.
 — Скільки береє за вирвання зуба?
 — Один золотий за годину.

УЛАС САМЧУК
ГОРИ ГОВОРЯТЬ
 Роман у 2-ох частинах.
 Частина перша.
 Передрук авторської — Авторські права застережені.
 22

— Вечерю принесуть за годину. Гуляш — подвійна порція, сир і кава. Людей можеш собі вибрати.
 — Всі зацікавилися полоненнями. Ти, що сидиш без сорочок, одягнулися й позациплювалися. Старшина ж чужий приїде. Принаймні буде розрада. Всі задоволені.
 — По часі приводять. У чоботах, у довгих сирих плащах, у сирих з кляпами вовняних шапках. Один високий, дужий, оброслий досить порядною бородою.
 Другий маленький, борідка цапком, рижоватий. У першого видно на нарамнику одну зірку. „Прапорщик“ чи щось таке.
 — Гутентаг, — вітається „прапорщик“ по-німецьки.
 — Вількоммен. — Відповідає йому Брух, Брух сьогодні офіційна особа — джурний. Миж усі мовчимо.
 — Іх ферштегет етвас дойч.
 — Одрозу заявляє полонений.
 — Ну гут! — киває головою Брух. — Бітте немен Зі пляд! — і показав на обрізок колоди коло рубки. Головний старшина такий високий,

що йому наша землянка низька й мусить нахилитися. На запрошення Бруха сідає. На ньому багато снігу, який коло печі починає швидко розтавати. Вода стікає по плаці, чоботях. На долівці повстає калюжа. Це видно непокоїть нашого гостя.
 — Вогер зінд Зі? — питає Брух.
 — „Іх бін авс Полтава... Абер іх габе гір дізе швайнарай...“ показує зняквоило на долівку.
 Ми усміхаємося. Це „швайнарай“ він так кумедно виготовив, що ми всі дістали гарний, разом приятельський до нього настрій. Він починає нас цікавити. Другий стоїть коло дверей і розгублено посміхається. Обличчя його добряцьке, наївне. Він видно хотів би також щось сказати, але нічого не розуміє по-німецьки.
 — „Дас махт ніхтс. Во іст дізе Полтава?“ — каже знов Брух.
 „Прапорщик“ сміліє. — „Індер Україне, гінгер дем Київ“ — відповідає він. Сидить зігнутий. Обидві великі з грубими пальцями долоні обер об

мокрі коліна. Поли плаща починають сильно парувати. Розкидає їх і гріє коліна.
 — Так ви українці? — питаю його по-українськи. Він зрадів і одразу по-німецьки відповів: Яволь. Іх бін українер.
 — Значить земляк? Дуже приємно! Вітаю! — і я назвав своє імя.
 Москалик, що весь час стояв мовчки й силівся щось проговорити, також прояснів, затулав і схиливши на бік голову, солодко заспівав:
 — А ви хахой губерні, зямлячок, будете? — питає, звертаючись до мене і вимовляючи к майже як ж.
 — Я не цілком його зрозумів і чомусь по-мадярськи відповідаю: — нем тудум.
 — Немтуду? Не слухив таковой. Вероятна у австрійца і губерніня.
 — Замовчи тяж... морожена! — грубо крикнув на москалика „прапорщик“. Той одначе не образився й не змінив свого солодкого виразу. Стоїть, очима кліпає та витирає їх кулаками. Я засміявся.
 — „Вас гат ер гезагт?“ — допитується німці. Старшина пояснює й усі ширю регочуться. Москалик тупає.
 — Так что, ваш — бродь, разгавор слышу хахлакцій. Дай, думаю, справу. Винават.
 — Нашо ви на нього кричите? — питаю старшину. У нього вираз такий премійний.
 — Ах, колиб іх чорт забрав

з їх виразами. Обридли вже. Осточортли. Ціла та Расаєя, провалили вона міліони разів, повна отаких ослів і тягють по цілому світі та й нас з ними чіпають.
 — Чомуж у вас така ненависть до Росії?
 — То, брат, не ненависть. Це просто правда. Вас спокушає його вираз, але колиб пожили в-тій Расаєї, то скоро пізналиб, що за тим виразом криється. От стоїть тобі така ослятина й усміхається, душа „на распашку“, а дай ножа, то всадить у твої ребра й далі усміхатиметься.
 Я пригадав виколоті очі на портреті Шевченка. Москалик дивиться на мене й усміхається. Чи зрозумів він, що з тієї розмови?
 Виявляється, що старшина був свідомим українцем і не бажав воювати за Росію. Він ще досить довго говорив про російські відносини й порядки, прококував поразку Росії революцією. Росіяни, казав, не видержать. Вони не здібні видержати довготривалого напруження. Вони схильні до сліпого послуху й до такогуж сліпого бунту.
 Обсяг його знань був, по мойому, вичезний. Він легко називав безліч відомих імен, цитував їх. Говорив по українськи то по-німецьки. Це нас усіх здивувало, а старшина поясняв, що у них інтелігенція багато читає, бо неначтаний вважається за неосвіченого.

— Ну, каже Пацігофер. І в нас до біса читається. У нас, наприклад, одного віршолотства рік-річно цілі вагони друкується. По-мойому все то найвищачіша нісенітниця. Я це розумію, який небудь Гете, Шіллер... Але решта сміття й тільки дурно ним у школі голови забивають. Думаю, що росіяни нічого більше й не мають у голові, як ту поетичну похову. Тому й дурні. От австрійці молодіші. Ці за життя прочитав дві-три дозволені Францом Йосифом брошури й має досить. Це по-моєму.
 — Яб з вами дещо не погодився? — делікатно зауважив старшина.
 — Це як вам хочеться. Я кажу правду. Людина не потребує всього того, що понадумувано. Це її тільки обтяжує. Мізко мусить бути легкий й рухливий. Не мусь лише думати, а й чинити.
 — Тут маєте рацію, — каже полонений.
 — Як і скрізь, — підхоплює Пацігофер, підбадьорений своім красномовством. — Росіянин розмазня, от що.
 Вичекавши мент, старшина почав відповідати. Він тієї думки, що людина, яка читає дві-три дозволені кайзером брошури, може бути чинною. Навіть випасти собі череву. Але щоб вона була поступово творчою, у цьому дозволяє собі сумніватися.
 Є чин і чин. На його думку.

Для одного голова мусить бути порожня й тверда, як друтого напихана отією, як той каже, половию. Кажуть, що й Наполеон при всій своїй чинности, багато читав і то якраз отією половию.
 — Наполеон хай читають. Колиб він замисць бити людей відкрив ковбасно і різав свині, не мав би на те часу.
 Старшина розвів руками й замовк. Видно не мав більше наміру сперечатися. Слухачі поділилися на дві половини. Більшість погоджувалася з полоненим. Я з приємністю слухав обох. Розпочалися дебати, які припинилися аж коли принесли вечерю. Моя подвійна порція дуже придалася. Вгостив свого першого, якого зустрів на фронті свідомого земляка з правого боку. На москалика решта скинулася. Іх обох мали скоро відвезти взад. Чекали лише на зміню.
 На дворі швидко темніє й реве хуртовина. З жахом думаю на свою майбутню подорож. Це не близько й дороги жорстоко кепські. В шостій попрашався з полоненими, взяв трьох людей і пішов.
 19.
 Темно. Повітря рідке й дишається тяжко. Мете снігом, хоча мороз не особливо дошкульний. Всі плаї, воєнні й старі заметені. Сходимо стежечкою до теплої кринички, в якій вода не замерзає при найбільшому морозі, повертаємо

направо та йдемо вниз. Це е довга дорога. Можна було б вибратись через Кукул, але там горою шаліє хуртовина й час від часу тріскають московські „гостинці“.
 Йдемо мовчки гусаком. Навколо ні душі. Вітер не дме, а ріже. Он просікає темну безодню горюча іскра, чути квоктання, а за хвилину глухий тріск. Раз, другий, третій. Після знов тихо.
 Під гору борхаються з навантаженим гуцульським конником два чоловіки. Вітаємось і проходимо повз. Входимо у смереківий запуск. Тут затишніше. Молоді ялинки поприрідали вітими аж до м'якої грубої верстви снігу. На вітях також сміг. Торкнеш і силється купати на голову. Знаю цю місцевість, як свою кішеню. Скільки разів побував тут іще дитиною з коровами. Пригадуються деякі подробиці. Приїдалася та спокійна місячна ніч, коли ми з Павлом, Юрою й Тулайданом верталися цією дорогою з Ворохти. Он і скеля та недалеко, де розважав Павло. А Тулайдан давно вже має змогу натішитися війною. Хтоб сказав тоді, що вона так скоро приїде. А що то поробляє Розенкранц? Він, здається, доставляє для фронту провіянт.
 (Дальше буде).

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

3 ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ У. Н. СОЮЗА

Разом з більшістю загально-го голосування в справі впровадження в життя нової молодечої грамоти 16-літнього вивчення голова канцелярії вислава в тому часі також відповідні пояснення щодо той грамоти.

Та тепер деякі відділи надсилають іще ріжні запити в справі той самої грамоти. Отже на ті запити даємо виснаження.

1. До котрого року життя можна приймати дітей до класи III. Молодечого Департаменту?

До той класи можна приймати дітей у віці від 6 тижнів до укінчення 16 року життя.

2. Чи дитина, забезпечена в класі III, осягнувши 18 рік життя, мусить переходити до старших членів?

Дитина, забезпечена в класі III, не переходить з той класи до повнолітніх членів. Возмім під увагу такий приклад: Якійсь член забезпечити 15-літню дитину в класі III. Щоб дістати повну суму забезпечення, треба платити вкладки 16 років, бож це є грамота 16-літнього вивчення. Тимсамим дитина, маючи при вступі 15 років, мусить остатися членом класи III до укінчення 31 року життя. Бо доперва тоді вона буде управнена отримати повну суму свого забезпечення. Отже з цього прикладу бачимо, що коли дитина є забезпечена в класі III, то тут не може бути мови про перехід такої дитини з той класи до повнолітніх членів. Така дитина, осягнувши 18 рік життя, може очевидно забезпечитись також і між повнолітніми членами, але це буде зовсім окреме забезпечення та не матиме нічого спільного з забезпеченням цієї дитини в класі III. Молодечого Департаменту.

3. Чи можна переходити з класи I, або з класи II до класи III?

Властивого переходу з одної до іншої класи нема. Коли член, якого дитина є забезпечена в класі I, або в класі II, бажає переписати ту дитину до класи III, то в такий випадку та дитина може бути прийнята до класи III. тільки як зовсім новий член.

4. На яку суму можна забезпечувати дітей у класі III?

Дитину до одного року життя на \$100. Дволітню дитину можна забезпечити вже на \$200, трілітню на \$300, чотирилітню на \$400, п'ятилітню на \$500 і т. д. Місячна оплата від кожних \$100 забезпечення висносить 50 центів.

5. Як виповняти членську апликацію для дитини на забезпечення вище ніж \$100?

На кожних \$100 забезпечення треба виповняти окрему апликацію. Це значить, що коли наприклад дитина має бути забезпечена на \$500, то для такої дитини треба виповняти п'ять окремих апликацій по \$100. Така дитина отримає також п'ять окремих грамот по \$100.

6. Чи дитину, яка вже має забезпечення в класі I, або в класі II, можна ще забезпечити також і в класі III? Так!

7. Чи діти, вступаючи в члени класи III, підлягають лікарським оглядинам?

До \$400 забезпечення треба поступати так, як досі поступалося з дітьми, що вписувалися до класи I. або до класи II. А коли дитина має бути забезпечена на \$500 або вище, то така дитина вже обов'язково мусить піддатись лікарським оглядинам.

8. Як довго дитина мусить бути членом класи III, щоб на випадок смерті Союз виплатив по ній повну суму забезпечення?

Навіть по одному місяці членства Союз виплатить уже повну суму забезпечення. Обмеження щодо цього є тільки в першій і другій році життя дитини. На випадок смерті дитини в першій році її життя

організація виплатить 40% від суми забезпечення, а на випадок смерті дитини в другій році її життя організація виплатить 75% від суми забезпечення. Повище двох років життя вже нема ніякого обмеження щодо виплати повної суми посмертної запомоги.

9. Які привілеї передбачає класи III. крім посмертної запомоги?

По трох або більше роках членства виплачене забезпечення або безплатне продовження з вивинувальною готівкою, а по 10 роках членства вартісні звороти в готівці. По 16 роках членства наступає виплата повної суми забезпечення в готівці.

Д. Галиччи,
рек. секретар.

Як уже було проголошено протоколом головного виконавчого комітету У. Н. Союз з 16 січня 1936 року, то в тому часі головна канцелярія була отримала відголосовані баляоти в справі молодечої грамоти 16-літнього вивчення від 264 відділів У. Н. Союз.

Отсим подаємо до відома, що від часу проголошення цього протоколу до сьогодні прислали ще відголосовані баляоти відділи: 17, 24, 37, 43, 44, 47, 91, 103, 112, 123, 165, 176, 200, 213, 215, 245, 262, 268, 285, 286, 293, 325 і 351. Всі ті відділи одобрили резолюцію, щодо цієї нової молодечої грамоти, крім відділу 286, який голосував проти.

Гол. Канцелярія У. Н. Союз.

ПОДЯКИ.

Ми, нижче підписані, складаємо щирю подяку головним урядникам нашої організації за шкоре виплачення посмертного по моїм чоловіку і батьку бл. п. Григорію Паламар, бо я одержала повну суму за два дні по висланню мною посмертних документів. Також дякую урядникам і членам тов. Дністер, від. 361 У. Н. С., що так ширю занялися похороном і відвідували мого чоловіка за життя, як був хорий і кожний день і вечір були при Покійнім, аж до останньої хвили, доки не відправили на вічний спочинок. Також дякую нашим священникам за їх духовну службу і всім знайомим, котрі взяли участь у похороні. Кличу всіх українців і українку, щоби вступали до У. Н. Союз через тов. Дністер і тільки через 361 відділ, котрий є найбільший в Америці, і дає за своїх членів їм за життя, в часі недуги дає їм вистарчальну запомогу, а в часі смерті в похороні беруть участь усі члени, котрих можна було начислити понад 700 разом з урядниками.

Ксеня Паламар, вдова;
Олена і Ольга, дочки.

Я, нижче підписаний член Бр. св. Михайла, від. 296 У. Н. Союз, складаю сердечну подяку головним урядникам нашої організації за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі \$35, котрі стали мені великою помічю в мойй недугі. Бажаю якнайкращого успіху У. Н. Союзіві. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Евстахій Биндас.

Я, нижче підписана члениця 371 від. У. Н. Союз, складаю щирю подяку головним урядникам нашої організації за уділення мені допомоги з фонду запомогового за мого невилічного хорого чоловіка в сумі \$50, які стали мені великою помічю в нашій тяжкій положенню. Бажаю якнайкращого успіху У. Н. Союзіві. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Анна Малецька.

3 українського життя в Америці

ШКАГО, ІЛЛ.

Український протест проти варшавського присуду.

В неділю, 23. лютого, поплудні величезна Др. Герцль-Аудиторія була по береги набита українцями всякого переконання, що зійшлися, щоб спільно запротестувати проти жорстоких польських присудів у процесі проти 12 українських молодих націоналістів революціонерів у Варшаві.

Віче відкрив голова окружної управи О.Д.В.У. і М.У.Н., Петро Дідик, зазначаючи в своїй промові шль скликання віча. Секретарювали пані Т. Карпінська, пресова референтка окружної управи О.Д.В.У. і М. Риза, секретар окр. управи О.Д.В.У.

Перший бесідник о. д-р О. Ковальський сказав, що був сам наочним свідком, переїжджаючи українські землі під Польщею, як поляки нищать українські інституції, та як його самого скинули з потягу за говорення по українськи.

Адвокат Іван Борден, литовський бесідник говорив по англійськи, зазначаючи, що литовці й українці мають одного спільного ворога, та що обидві нації спільно мусять боротись, доки ворога не витиснуть зі своїх земель. Закінчив по українськи: „Хай живе свободна соборна Україна“.

Адвокат Р. Смух підкреслює, що українці на вільній землі Вашингтона повинні запротестувати перед світом і домагатись для своїх братів за океаном такої волі, яку маємо під американським прапором. При кінці бесідник звернув увагу присутніх на молодого студента Бабія, котрий щойно повернувся до Шкаго з польської тюрми і котрого поляки мусіли випустити тільки тому,

що американські власті за ним вставили як за своїм горожанином. Студент встав, а на його молодім лиці можна було вичитати наслідки польських тюремних знущань.

Дальше предсідник віча П. Дідух завізав зібраних, щоб зложили добровільні жертви на визвольну боротьбу. За яких 5 минут було на столі зібраних \$116.75.

Наступним бесідником був о. Ковальчик, котрий зазначив, що він як релігійний провідник не повинен забирати як бесідник міне, яке повинні заняти світські народні провідники. Зганув ту українську інтелігенцію, що поховалася і не прибула на протестаційне віче. Дальше завізав всіх разом працювати для справи допомоги визвольній боротьбі.

Останнім бесідником був молодий юнак, а це предсідник 47 відділу М.У.Н., Г. Медзак, котрий перший раз в своїм житті виступив на сцену, щоби цим доказати, що тут роджена молодіж також відчуває кривди своїх рідних за океаном, та що вона також стає до боротьби проти ворогів українського народу.

Молодий бесідник прочитав протестаційну резолюцію, по чим зібрани встали з місць на знак згоди. Предсідник віча повторив слова засуджених революціонерів „Слава Україні!“, а за ним одним грімким голосом понеслися по сіді слова: „Слава! Слава! Слава!“

На закінчення віча відспівали „Ще не вмерла“.

Присутній.

Орел і літак.

Орел (слідкуючи за летом літака): Досить добре літає... Досить добре... А всежтаки яець нести він не вміє...

БОСТОН, МАСС.

Концерт в пам'ять Ю. Вашингтона.

Вже тринадцять літ виступають в Бостоні ріжні національності в честь першого президента Ю. Вашингтона в Симфоні Гол, під проводом "International Music Festival," якого управителем є славний диригент Росел Кук. Він збирає національні хори, які виучує спільно з оркестрою, яка складається з 100 музикантів. Співаків у злучених хорах від 400 до 500 мужчин і жінок. Співають вони американські пісні, а крім цього співає зокрема кожний хор свої народні пісні.

В цих концертах беруть участь і українці. Цього року наш хор теж не стояв позаді, а взяв участь та пописався досить добре, про що свідчили рясні оплески, так, що управителем школи був змушений виходити вдруге, щоб подякувати численній публіці за таке шире признание. А всеж таки можнаб ще краще вивязатись з ріжних музичних продукцій. Та біда в тім, що ми не хочемо повинуватись музичній дисципліні. Музика вимагає якнайбільших вправ, а ми, українці, залізниці учасати на них. Але на щастя є в нас одиниці, що ширю трудяться для прославлення рідної пісні.

Згадаю, що й преса дала нам гарне признание. Майже всі поважніші часописи Бостону найприхильніше віднеслись до виступу українців, поміщуючи рівночасно п'ять світлин учасників нашого хору, що виступали в гарних народних строях. Ми співали три пісні: Ой видно село, Почаївська Божа Мати і Ой лопнув обурч. Таксамо й інші хори співали по три пісні.

Замітне, що ми мусіли знову мати неприємності з „малоросами“, що теж виступали, за наші народні костюми. Каже пословиця: тягне овка до до ліса, таке й з нашими „малоросами“, які на ділі не є москлями, а тільки українцями з Великої України. Та біда в цьому, що вони самі не знають, хто вони. Тільки сама природа тягне їх до рідної пісні (бо й співали українські пісні, як цедрівки й інші) та до нашої гарної ноші. Та я заявив, що як ці люди, які називають себе росіянами, будуть виступати в цих самих костюмах, що ми, українці, так ми разом з ними не будемо виступати. На цей наш протест я одержав від голови даної організації листа з виправданням і заявою, що українські стрій такі чудові, що не диво, як люди хочуть в них виступати.

До цього звіту додаю, що мав у нас в церковній галі ген. В. Сікевич лекцію про біжучі політичні справи і боротьбу нашого народу з ворогами. Всі ті справи змальовував ген. Сікевич нимов артист-маляр.

о. Йосиф Желехівський.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

НЕ БУДЕ ВЖЕ „ЦИВІЛЬНОЇ БРАНЖИ“.

Прентис, полковник американської армії у відділі для хемічної війни, у своїй відчиті перед Товариством Американських Воєнних Інженірів у Вашингтоні змалював, як буде виглядати нова війна.

Виходить з його слів, що ця війна буде під багатьома оглядами радикально інакша від попередніх воєн. Ріжниця лежить передовсім у тому, що війна буде звертатися вже не тільки проти війська, себто воюючих жовнірів, але проти невійськового, цивільного населення поза фронтом, що своїми промислами підтримує війну.

Отже властиво війна покладе кінець розріжнюванню населення ворожого краю на військових і невійськових цивільних людей, яке було загальною признаною засадою до теперішніх воєн.

ВОЯКИ В ФАБРИКАХ.

Набудуче цього розділу не буде, бо нині кожда воююча сторона добре знає, що військове не могло би битися й одного дня без відповідно зорганізованого й працюючого громадянства за фронтом.

У розумінню нових генералів робітник, що працює в фабриці, виробляючи всякі матеріали, потрібні для війни, або хочби матеріали, потрібні для удержання жовнірів при життю, це таксамо воєник, як і ті, що одягнені в уніформ та узброєні крісом чи револьвером.

Нині й робітник в „оверолсах“ це теж свого роду воєк; він теж причиняється до успіху армії, до розбиття ворога своїми умовими і тілесними зусиллями.

ВІЙНА БЕЗ ФРОНТУ.

Полковник Прентис далі описує, як буде виглядати битва. Тут теж радикальна зміна. В останній війні памятаємо, як у газетах нам рисовано мапи, а на них фронти, боеві лінії, на яких ішли бої між ворожими арміями.

Пригадуємо собі певно, як ми тоді дивувалися радикальній зміні в вигляді бою. Колісь бій відбувався в одному місці, на великій площі. Звичайно навіть полководець усієї армії старався її всю бачити перед собою. У світовій війні війська билися далекою боевою лінією. Ніякий полководець не міг бачити своєї армії перед собою.

Нова війна в тім напрямку робить іще дальшу зміну. Бої не будуть обмежатися до самого фронту, бо кожда армія буде не тільки старатися нищити стоячі проти себе відділи жовнірів, але й буде старатися нищити далеконосними гарматами та ще більше літаками осередки промислу далеко поза фронтом.

ДЕ КОМАНДАНТИ?

Ми часто чували від очевидців останньої війни обурення на командантів, що, мовляв, вони сиділи собі безпечно далеко поза фронтом і в боях нібито не брали участі.

Люди, що на це нарікали, це були люди, у яких уяві стояв образ давніх воєн, коли полководець міг датися видіти великій частині своєї армії та своєю поведінкою загарівати їх до бою. Ці люди може й читали про те, як один з найбільших полководців світа, Наполеон, часто в бою брав особистий провід над воєнками і шов наперед до атаки.

Та ці люди не розуміли, що нинішній армії мають щонайменше 10-разів більше воєків, як найбільша армія Наполеона, та що воєнна техніка заставляє жовнірів не ходити кудюю, а розбиватися на великім просторі. Через те й ко-

мандант мусить бути далеко за фронтом, щоби могли керувати цілим фронтом. Якби нині генерал станув на чолі свого війська й пробував вести його до атаки, то такого генерала забрали би найкорше з фронту, але не на те, щоб йому дати медалю, а на те, щоб його судити воєнним судом або віддати до дому божевільних.

У цій справі тепер наступить іще дальша зміна. Команда воєна буде ще далі поза фронтом, либонь у самому центрі краю, і командувати вона буде вже не тільки військовою армією, але й цивільною армією, що доставляє все потрібне для армії й війни.

БАГА СПРАВ ГРОМАДЯНСТВА.

З цими великими переїнами в способі ведення війни й переводженню боїв звязані будуть великі переїмени в значінню ріжних невоєнних чинників.

Видно передовсім значіння ваги промислів для війни, а тимсамим промисловців та промислових робітників. Недоволення серед цих робітників може легко спаралізувати воєнні операції.

Настрій серед робітників поза фронтом стає справою, що таксамо важна, як настрої серед воюючих жовнірів.

Новочасні способи воєвання дають шораз менші вигляди на побіду народнім рухам, що не мають зорганізованого промислу.

Нинішня війна, усуваючи командантів у центр держави, ставить іще більші вимоги до виробування справи з боку людей, що беруть участь у боях, а своїх командантів не бачать.

Накінець, новочасна війна ставить шораз більший натиск на техніку, на науку про виріб стрілен, літаків, газів, тощо. Народ, що відстав позаді інших науково, що дає, то має більші труднощі виграти війну своїми особистими прикметами відваги, посвятити чи героїства.

Кажуть, що підчас одної битви в Єгипті Наполеон видав був приказ: „Починаймо палубу з гармат! Осли й професори назад!“

Цим він сказав, щоби все, що в бою не бере участі, відступило поза армію й не перешкаждало війську в операціях. Цих слів часто жывили нібито як доказ, що професори до війни й бою не мають ніякого відношення.

Від часів Наполеона минуло ледви сто літ, а нині не один професор поза армією може придумати таке, що воно завжить у війні більше ніж найвідважніший жовнір. Якби нині командант таке сказав, то його справді поставили би між ослів.

Даремна вітха.
— Я чув, що ти дістав у бюрі підвішчу.
— Дістав, але нічого з того не маю.
— Якто?
— З радости я говорив про це крізь сон, а жінка почувла.

Бухгалтер.
— Ви не повинні жывити алькоголю. У вас є діти і це може на них відбитися.
— Ні, пане докторе, у мене дванацятіро дітей, тож на кожне з них дуже мало алькоголю припаде.

ПОЗІР! БОСТОН, МАСС., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!

Заходом відділу О.Д.В.У. та всіх Українських Національних Товариств і Української Православної Церковної Громади

ВЕЛИКЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ В НЕДІЛЮ, ДНЯ 15-ГО БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1936 Р.

В MUNICIPAL AUDITORIUM
E. Brookline Street and Shawmut Ave., Boston, Mass.

Початок в годині 3-тій пополудні
На вічу замість п. Е. Ляховича буде промовляти гол. рек. секр. У. Н. Союз п. Д. Галиччи.

Будуть промовляти три литовські бесідники, від політичних і релігійних організацій. Буде бесідник в англійській мові і місцеві українські бесідники.

Українська Громадо! Прийшла на нас черга сказати свое слово проти ляха. Нашим святим обовязко, як ширих синів і доньок України, є запротестувати перед культурним світом та показати свою солідарність з нашими героями, котрих ляхи засудили в варшавськім процесі. Прийдіть всі, що бажаєте волі Україні і вмійте за волю боротись. Слава Україні!

КОМІТЕТ.

ПОЗІР! АМСТЕРДАМ, Н. Й., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!
ВСІ ЯК ОДИН НА СВЯТО 122-ГІ РОКОВИНИ НАРОДЖЕННЯ НАШОГО ПОЕТА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

СВЯТО І КОНЦЕРТ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 15-ГО БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1936 РОКУ
В ГАЛІ ЦЕРКОВНИЙ, POLASKI STREET,
точно в годині 4-тій пополудні.

Програму цього свята виконують місцеві шкільні діти і Хор Парохіяльний під проводом дякуучителя Ст. Цопки і буде грати дует оркестра під проводом В. Юривича. Головний реферат виконає генерал Володимир Сікевич.

Просимо всіх українців з Броталбін, Когус, Вотервуд і Трої, щоби прийшли на свято і разом пошанували найбільшого сина України.
Комітет Свята.

ПОЗІР! НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР!
В українській кат. Церкві св. Йоана Хрестителя на Мортон стріт

МІСІЯ
під проводом
о. Гр. Шишковича, Чина Спаса нашого Іс. Хр.
Зачинається в НЕДІЛЮ, 15-го БЕРЕЗНЯ на Службі Божій і буде тревати до НЕДІЛІ, 22-го БЕРЕЗНЯ 1936 р.

Просимо всіх взяти участь.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. Запорозька Січ, від 75, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

РОЧЕСТЕР, Н. П. Тов. Запорозька Січ, від 307, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-Йорк, Н. П. Тов. Запорозька Січ, від 204, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-Йорк, Н. П. Тов. Запорозька Січ, від 204, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

КОВТСВІЛ, ПА. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від 248, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

КЛІФТОН, Н. Д. Тов. Українська Січ, від 182, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

АЛЕНТАВНІ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 147, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВУНСАКЕТ, Р. А. Тов. Запорозька Січ, від 206, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ПРІНЦЕС, Р. А. Тов. Запорозька Січ, від 206, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ОЛІВАНТ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 147, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-Йорк, Н. Д. Тов. ім. Миколая ІІ, від 219, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

СКРЕНТОН, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 289, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

РАНКІН, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 24, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ДЕРБІ СІТІ, Н. Д. Тов. Укр. Січ, від 170, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Д. Тов. Сестринство Любові, від 37, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

БРУКЛІН, Н. П. Тов. Запорозька Січ, від 325, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВЕСТ ІСТОН, ПА. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від 137, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ГУДСОН, Н. П. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від 273, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-ГЕВЕН, КОНН. Тов. Любові, від 47, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

САВТПОРТ, КОНН. Тов. ім. Т. Шевченка, від 14, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВІЛІНГФОРД, КОНН. Тов. ім. Миколая ІІ, від 29, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-АЛЕКСАНДРІЯ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 82, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ЧЕСТЕР, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 237, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ФІЛДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 375, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ГЕРКІМЕР, Н. П. Тов. Запорозька Січ, від 192, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ПЕЛІСІ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 48, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Тов. ім. Миколая ІІ, від 243, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВЕСТЧЕСТЕР, Н. П. Тов. "Згода", від 210, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ІРВІНГТОН, Н. Д. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від 273, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-ГЕВЕН, КОНН. Тов. Любові, від 47, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

САВТПОРТ, КОНН. Тов. ім. Т. Шевченка, від 14, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВІЛІНГФОРД, КОНН. Тов. ім. Миколая ІІ, від 29, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-АЛЕКСАНДРІЯ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 82, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ЧЕСТЕР, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 237, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ФІЛДЕЛЬФІЯ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 375, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ГЕРКІМЕР, Н. П. Тов. Запорозька Січ, від 192, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ПЕЛІСІ, ПА. Тов. ім. Миколая ІІ, від 48, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВЕСТ ПУЛМАН, ІЛЛ. Тов. ім. Миколая ІІ, від 243, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ВЕСТЧЕСТЕР, Н. П. Тов. "Згода", від 210, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ІРВІНГТОН, Н. Д. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від 273, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

НЬЮ-ГЕВЕН, КОНН. Тов. Любові, від 47, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

САВТПОРТ, КОНН. Тов. ім. Т. Шевченка, від 14, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбулися в неділю, 15 березня в 12-й годині вечора в залі пароліній...

ПОЗІР! - ФІЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ ДНЯ 14. БЕРЕЗНЯ (субота) В УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛІ, 849 НОРТ ФРЕНКЛІН СТРТ

УКРАЇНСЬКЕ ВЕСІЛЛЯ в 10. картинку укладу І. Цегельського 3 панакхиди.

50 ОСІВ НА СЦЕНІ: Подольани і Гуцули. Старовинні весільні звичаї: Прекрасні танці: козачок, коломийна, аркані і козак. Сільські музичні Чудові гуцульські кростюми. ХОР ІМ. ЛИСЕНКА з ДЖЕРЗИ СІТІ. — ТАНЦЮРИСТИ зі школи п. АВРАМЕНКА.

ПОЗІР! МІННЕАПОЛІС, МІНН. І ОКОЛИЦЯ! ПОЗІР! ЗАХОДОМ УКР. КАТОЛІ. ГРОМАДИ В МІННЕАПОЛІС, і при ласкавій співучасті Товариства "СІЧ", Сестринства Пр. Д. М., "Українського Дому Просвіти" і "Молодечого Клубу"

В НЕДІЛЮ, ДНІ 15-ГО БЕРЕЗНЯ (МАРСЯ) 1936 РОКУ В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ ПРОСВІТИ, 700 JACKSON STREET N. E., MINNEAPOLIS, MINN. в годині 7-мій вечір КОНЦЕРТ В ЧЕСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА

Програма багата. В її склад входять виступи хору міщаного, мужеського, дитячого, деклямації, реферат, дуети і соля-спів, п'яно і концертна соля. Просимо о численну участь. „Незабудьте помянути не злим тихим словом: Комітет."

також через Обеднання на читальню Просвіти. П. Онящук. ВОДЕРВІЛТ, Н. П. На Рідну Школу й політичних в'язнів.

Дня 12. січня відбулися річні збори Українсько-Американського Горожанського Клубу, на котрих члени, як кожного, так і цього року, ухвалили дати на Рідну Школу.

При закінченні зборів І. Урбан, старий предсідник, попросив членів зложити жертву на політичних в'язнів. Жертували: по 50 ц.: П. Ковальчук, П. Крушельницький, І. Урбан, С. Чайковський, Л. Завіський, П. Савчук, О. Сляк, С. Михасів, С. Свота, П. Риганіч і М. Мадараш; по 25 ц.: В. Галайко, В. Гобляк і П. Дашкошар. Дрібними датками зібрано 35 ц., отже разом прийшло на політичних в'язнів \$7.60. Загальну суму \$17.60 переслано через Обеднання на призначені цілі.

М. Сляк. СТЕЙПЛЕТОН, Н. П. З забави на Рідну Школу. В день уродин Вашингтона влаштовано в нашій Народній Домі запустну вечір. З наго-

ледський, Іл. Вересюк, Ф. Саганій, Т. Івасків, М. Потічко, С. Терлецький; по 25 ц.: Н. Горин, В. Терлецький, М. Гримач, М. Райз, С. Борейський. Разом з колядою \$22.75. Призначено на Рідну Школу \$17.35, а на політичних в'язнів \$5. Поширка грошей 40 ц. — Збіркою знявся грім. Іван Дишевський. Гроші вислано до краю через Обеднання.

КОВТСВІЛ, ПА. 3 панакхиди. В неділю, дня 2. листопада, згадала наша громада про згадані Листопадів Дні, коли то відродилася українська держава. В світлі взяли участь всі місцеві товариства і сестрительства, молодечий клуб і хор. По Службі Божій місцевий священник о. Г. Врублевський відправив панакхиду за поляглих українських борців, згадав про значення Першого Листопада та наші визвольні змагання, вивававши вірних до молитви за волю України, а далі і до жертв для наших інвалідів. Збірку переішли перковній урядицки, а то предс. Д. Шиманський і секр. П. Турчин. Зібрано \$23, які вислано до Обеднання з призначенням для інвалідів в старій краю. Жертували: Український церковний хор \$5, а о. І. Врублевський \$2; по \$1: С. Поперечний, М. Судчак, П. Турчин, В. Чернецький, І. Петровіч, П. Заплітний, Анастасій Козачинський, А. Грашків; по 50 ц.: Д. Лебідь, С. Дмитрич, Татяна Боднар, Е. Богател, Марія Залозоржна. Розали Заплітна, П. Урбан, П. Панащук; по 25 ц.: К. Хандога, П. Шеремета, Ф. Богател, А. Кіпка, С. Товбер, В. Струж, М. Волонік, П. Волонік, М. Гадчак, А. Бокато, Д. Шиманський. Дрібними жертвами \$1.28. Разом \$23.

ди цієї забави грім. Іван Геба промовляв до присутніх гостей теж і про потребу помічі Рідній Школі в краю. Громадяни з вдоволенням прийняли збірку громадяни: Іван Геба і Т. Соколовський.

Жертували: по \$1: І. Геба, Т. Соколовський, Н. Горин, Г. Райнгарт, М. Курцій, В. Карпів, В. Стічак, Н. Маск'овіт, С. Август, С. Торбен, П. Валяга; В. Геба 50 ц.; В. Гуць 45 ц. Разом \$10.95; а дрібними жертвами зібрано \$6.25. Загальна сума \$17.30, з чого заплачено 16 ц. на переішли. Вислано до краю через Обеднання \$17.04, так, як собі жертводавці цього бажали.

Теодор Соколовський. ВЕСТ ІСТОН, ПА. Кожда на Рідну Школу. По \$1 зложили: М. Колодуб, Н. Підгайний, В. Литвин, о. М. Колатуцький, С. Карп, Т. Кульчицький, В. Романків, І. Габрилович; по 50 ц.: І. Дишевський, І. Остюк, Р. Бордун, М. Загоруйко, С. Возний, Г. Яворський, І. Терлецький, А. Ткач, Г. Брика, Д. Ільницький, А. Довілка, С. Созанський, С. Терлецький, Т. Терлецький, І. Флейтута, В. Клим, Д. Корчовий, Т. Цимба, І. Терлецький, П. Гавур, І. Тер-

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ НОВІ КАРТКИ І ЛИСТИ НА ВЕЛІКОДНІ СВЯТА. Маємо власного накладу картки (Booklets) з новими гарними пожеланнями на Великодні Свята по 5 10 центів. 12 п'ятицентових за 50 шт. 12 десятицентових за \$1.00. Хто хотів би зайняти розпродажу, даємо спеціальний опус. Пишіть: „Слухайте Української Радіо Програмі окожді неділі 8:30 рідно зі-стачі WWRL 1500 Ke." SURMA, 103 Ave. A. NEW YORK.

Dr. M. SMITH перенісся на 46 E. 7th STREET, NEW YORK між 2-ю і 3-ю Евено, близько церкви св. Юра Phone: WYrdolod 4-2486. Урядові години: від 12 до 2-го і від 6 до 8 вечір.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel: GRAMERCY 5-2410. Урядові години: рано від 10 до 12. Вечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ЦАРІМ ВИНИМОЖІ кождому зрад 30к (sample) Карпатського Чаю з найлішого гірського віала, цілком натуральний жолудка, китюк, печені і широк. Приплатіть свій і Вашні знакомих адрес до: UKRAINIAN BAZAAR, 178 E. 4th Street, New York, N. Y.

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОУКЛІНІ, БРОУКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2558 BRANCH OFFICE & CHAPEL 767 PROSPECT AVENUE (cor. E. 188 St.), BRONX, N. Y. Tel. Bldg 4-2558. В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

Щоби дати нагоду для лейди Бет утекти, Джері бився завзято з ворогами. Це завзято трохи їх здержувало, хоча він не мав найменшого досвіду в бою. Але англіяка представила такі ре вткати. Вона постановила битися рамя об рамя з відважним американцем.

Потім інший жовнір, схопив її з заду, тоді як її товариш боровся відважно, але, як це було відразу видно, безнадійно. За короткий час бій скінчився. Лейді Бет і Джері були бранцями. „Вона моя“, сказав утішений Екбал. „Я її знайшов! Вона моя“... Тарзан чув вистріл Джері, та був певний, що це американець полює в лісі, отже він ішов собі далі своєю дорогою, розглядаючись по цікавій кратері вулкану. У спотів одинока людина, що могла спасти Джері й лейді Бет, зовсім не мала поняття про їх положення.

Тарзан чув вистріл Джері, та був певний, що це американець полює в лісі, отже він ішов собі далі своєю дорогою, розглядаючись по цікавій кратері вулкану. У спотів одинока людина, що могла спасти Джері й лейді Бет, зовсім не мала поняття про їх положення.